

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 22. szám

2011. október 24.

Bizalommal és őszintén

Gyakran olvassuk a sajtóban, hogy „háttérbeszéléseken” elhangzott, vagy „informális” tárgyalásokon felvetődött valami számunkra is fontos kérdés. Jár az agyunk, vajon mit jelentenek az ismerős kifejezések, majd utánanézzünk, és kiderül, hogy a tárgyaló felek a színpalak mögött nem formális módon – értsd, a nyilvánosságot megkerülve – tárgyalnak és egyezkednek. Aztán mosolyogva kiállnak a fotósok elé, és elmondják, milyen ügyesek voltak. Ezekkel a módszerekkel gyakran lehet részsikereket elérni, amit persze mindkét fél a magáénak mutat fel, és megint csak nézünk, mire a nagy összeborulás, hiszen tegnap még az volt a hír, hogy ki nem állhatják egymást.

A politikában általános jelenség, hogy a nyilvánosság kizárásával egyezkednek pártok, politikusok, és előfordul, hogy szakszervezetek is erre kényszerülnek. A baj ott kezdődik, amikor valaki a saját gesztenyéjét kapargatja, és arra hajt, hogy neki, illetve szervezetének több jusson, mint amit megérdemel. Ez roppant kifizetődő lehet a másik félnek is, hiszen elmondhatja, természetesen mosolyogva, hogy ő tárgyal az érdekvédőkkel, sőt meg is egyeztek egy sor fontos kérdésben.

Előfordul néha olyan eset is, amikor a túloldal rájön, már nincs is szüksége egyik vagy másik szakszervezetre, és „dobja” a nemrég még ölelgetett partnert. Mondhatnánk, megkapta, amit érdemel, csak hogy ettől azért bonyolultabb a helyzet. Mert bizony azzal a tagság nem sokra megy, ha beteljesül a mese, és a bűnös elnyeri méltó jutalmát, miközben a susmusnak áldozatul esett valami fontos, mondjuk a jövő. Mert a külön utas megegyezésnek mindig komoly ára van, például hogy mit hoz számunkra az új Munka Törvénykönyve.

Felvetődik a kérdés, mi van akkor, ha a „megtévedt” vezető visszakívánczik a többiekhez. Mondván, folytassuk együtt, hiszen a jogainkat csak együtt védhetjük meg. És mi tagadás, ez valóban így van, a Vasutasok Szakszervezete is ezt tartotta mindig a helyes útnak. Tehát ilyenkor boruljunk össze mosolyogva, mintha semmi nem történt volna, vagy mondjuk azt, hogy soha? Személy szerint mindkettőt elvetem, mint szélső esetekre adott szélső válaszokat.

A „múltat végképp eltörölni” nem lehet, a jövőt viszont nem szabad, tehát meg kéne egyezni. De, a megegyezéshez bizalom is kell, mert illik betartani azt. No, ez az, amit kölcsönösen meg kell szerezniük azoknak, akik együttműködésre töreksenek valamely ügy érdekében. Tudjuk, hogy egy szakszervezet soha sem egy ember, vagy ha igen, akkor már komoly baj van. És tudjuk, hogy a tagság egyikben olyan, mint a másikban: Kiszolgáltatót munkavállalók, akik csak együtt képesek erőt felmutatni erővel szemben. Az érdekek megegyeznek tehát, és ha így van, a célok sem nagyon különbözhetnek. Együttműködésre vagyunk itélve már rég, bármelyik szakszervezethez tartozunk is, tehát fogjunk össze. Már „csak” egymás bizalmát kell megszerezniük, és őszinte lesz mindannyiunk mosolya.

Juhász Tiborné

Egy politikus gondolatai

Már napok óta kész van a beszéd, sőt egyszer el is próbálta a szónoklatot. Nem kezdő már az ilyesmiben, de most valamiért mégis elgondolkodott azon, amit mondani készül. A nagy szavakkal már rég megbékült, nagy szavak nélkül nincs ünneplés. A nagy tetteknek meg szerencsére végük, hiszen a nagy tettek már-már forradalmat jelentenének. Azt meg akar a fene, a végén úgy járnék, mint szegény Nagy Imre - gondolja, és még egyszer átfutja a szöveget.

Volna ember még a pártomon belül is, aki lelkezés nélkül bebetonozna a hataloméért. Hát igen, Nagy Imre, Gimes Miklós, Maléter, meg a többiek. Úgy teszünk, mintha a nyomdokaikba akarnánk lépni, pedig hát dehog. Versenyzünk, melyikünk a derekabb utód, miközben eszünk ágában sincs azt tenni, amit ők. Igaz, ők kommunisták voltak, mi meg nem. De akkor miért dicsőítjük őket? Ha jól belegondolok, alig van, amit megvalósítottunk abból, amit akartak. És amit az a sok pórul járt forradalmár akart. Jó, van többpártrendszer, de szerencsére nincs szocializmus.

Persze, többpártrendszerben úgysem működhetne, vagyis akkor talán már nem volna szocializmus. Legálábbis akkor már nem, amikor nem a kommunisták győznek. Mostanában meg mindegy, ki nyeri a választásokat, úgyis kapitalizmus van és demokrácia. Vagyis a kapitalizmus, az biztos, de azért van egy kis demokrácia is - mondta csak úgy, magának, és kihúzott egy szót a papíron.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Akartak még valami munkás öngazgatást is. Már csak az kéne. Persze, ha a munkástanácsok az elkötelezettjeim lennének, akkor még a dolgozói tulajdonnal sem volna nagy baj. Az olyasmivel mindig könnyebb, mint a tőkésekkel meg a multikkal.

Forrás: csipetnyiso.hu

Varsói Szerződés, hm, az már nincs, abból mi is kiléptünk, bár nekünk már könnyebb volt, mint Nagy Imrének. És elzavartuk az oroszokat is, ennek is mindenki örült. Na, de semlegesség? Az komolyan fel sem vetődött kilencvenben, azóta meg pláne nem. Pedig nem is lenne olyan rossz, hiszen akkor nem kéne annyi mindenre figyelni. Talán még az Unióval is lehetnénk úgy, hogy kint is, meg bent is. Úgyis csak mindenbe bele akarnak szólni.

Forrás: MTI

Volt egyáltalán forradalom ötvenhatban? Mert harcoltak mindenféle emberek, a Nemzeti Kormányban is ott volt mindenki, aki csak politizált, de az élen mégis csak a kommunisták voltak. Legfeljebb ma azt mondanánk, reformkommunisták. De akkor mitől forradalom? És valójában csak Nagy Imre volt, akit ismertek, és a vége felé már elismertek az emberek, ráadásul az oroszok szemében is hiteles volt egy ideig. Akkor meg hol a forradalom? És abban is van valami, amit Mindszenty mondott, hogy Nagy Imre a kommunista rendszer örököse. Akkor most kit is ünnepeljek?

A sok áldozatot? Azokat, akik fegyvert is fogtak, mindenképpen, de néhányuk kivételével nem is tudom, mit akartak. Akikről meg tudom, azok közt alig akad, akit igazán vállalhatnék. Sok itt a kérdés, több mint valaha is gondoltam volna.

Még szerencse, hogy a választ mások sem tudják. Vagy nem mondják. De miért is mondanák? Hiszen Nagy Imre igazi örököse valójában Kádár volt. Még akkor is, ha megölette őt. Tudta, hogy Nagy nem buta ember, csak rosszul taktikázott. Kádár jól ismerte a gondolkodását, és nagyjából azt tette, amit ő is tett volna. És itt bezárul a kör, idáig nem szabad eljutni.

Milyen is a sors. Kádár azon a napon halt meg, amelyiken felmentették Nagy Imréket, nem sokkal az újratevésük után. De jó, hogy húsz éve senki nem akart forradalmat – morgogta a tükörnek, és lazított a nyakkendőjén.

Dolhai József

A segítség öröme

Már több éves hagyomány, hogy egyik jegyvizsgáló kollégánk csatlakozott egy olyan csapathoz, amely rendszeresen segélyszállományokkal segíti az erdélyi Torockó gyermekotthonának lakóit. Idén a gyűjtés elapadni látszott, ezért a START VSZ alapszervezete felhívást intézett tagjaihoz és ismerőseihez.

Mint arról már korábban beszámoltunk, a felhívásunkra sokan jelentkeztek, magánszemélyek és vállalkozók egyaránt részt vettek a gyűjtésben. Az akció olyan jól sikerült, hogy az összegyűlt adományt el sem tudta vinni egyszerre a kollégánk, így gondolkodik egy következő úton is, hiszen hamarosan beköszönt a hideg, és a meleg ruhára igen nagy szükségük van a gyermekeknek.

A gyermekotthon lakói nagyon örültek az ajándékunknak. A megvalósítást Kátai József titkár kollégánk közreműködésével jelentős részben Pokol József egyéni vállalkozó segítette.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

MÁV-START Zrt.

A KSZ Helyi Függelék módosítása ügyében a területünkön található pénztárak működése, az ott szolgáltatást teljesítő munkavállalók munkaidejének kérdésében – a többszöri egyeztetéseknek köszönhetően – az álláspontok közeledtek egymáshoz. A Helyi Függelék módosítása azonban még nem került aláírásra.

Rail Cargo Hungaria Zrt.

A múlt heti számunkban adtunk hírt – többek között – a most induló Cargo-40 programról. Ezzel kapcsolatosan több érintett munkavállaló keresett meg bennünket, akik 2015-ig ugyan megszereznék a 40 éves szolgálati időt, de a keresetük a teljes időszakra lebontva minimálbér alá csökkenne. A Cargo Szakmai Képviselőlete levélben kereste meg a munkáltatót annak érdekében, hogy ezen munkavállalók számára is lehetőség nyíljon a programban való részvételre.